UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Martiniano Presbytero. 85.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

καλος, ἀλλὰ μὴ καλλωπιστής. φιλοκάλου μὲν γὰρ τὸ μεγαλοπρεπὲς, καλλωπιστοῦ δὲ τὸ περίεργον, καὶ ὅτι τοῦτο ἀληθές ἐστι, δι' ὧν Διογένης εἶπε, σαφῶς δείκνυται. θεασάμενος γάρ τινα μειρακίσκον ἀσελγίστερον ἢ κατ' ἄνδρα κεκοσμημένον, ἔφη αὐτῷ, εἰ μὲν πρὸς ἄνδρας, ἀτυχεῖς. εἰ δὲ πρὸς γυναῖκας ἀδικεῖς. εἰ τοίνυν οἱ ἔξωθεν τοῦ πρέποντος ἐπεμελήθησαν, πῶς οὐκ ἔμελλεν ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος καὶ θεοφιλὴς ἀνὴρ εἰς φιλοσοφίαν ἐνάγων, πᾶσαν μὲν ποικιλίαν καὶ βλακείαν, καὶ καλλωπισμὸν ἐκ τῶν ὑπηκόων ἐξορίζειν, κοσμιότητα δὲ καὶ σεμνότητα νομοθετεῖν, δι' ὧν ὁ ἄριστος κατορθοῦται βίος.

in quo Dæmonicũ preceptis instruit, cum his verbis admonet: Cura vt in vestibus ratione cultus atque honestus sis, non autem immodici ornatus studiosus. Honesti enim est magnificentia: lasciuè autẽ se ornantis, superfluitas & redundantia. Quódque hoc verum sit, ex eo, quod à Diogene dictũ est, perspicuè ostenditur. Nam cùm adolescentẽ quendam lasciuiùs, quàm virum deceret, ornatum conspexisset, Si ad viros, inquit, te confers, miser es, si ad fœminas, iniquus. Cùm igitur externi authores honesti ac decori curam gesserint, ac nõ sacrosanctus ille ac Deo charus vir, populares suos ad philosophiam inducens, omnem variegandi artem & mollitiem, nimiúmque ornatus studium è subditorũ animis eliminare, atque honestatem & grauitatem, quarum opera & adiumento præstantissima vita numeris omnibus absoluitur, sancire ac præscribere debebat?

Μαρτινιανῷ πρεσβυτέρῳ. πε.

Ἄπληστον εἶναί σέ φασί τινες σιτοκάπηλον, καὶ ἀνάλγητον καὶ τηροῦντα τοὺς καιροὺς, καὶ καταπραγματευόμενον τὰς ἐνδείας, καὶ τὰς συμφορὰς γεωργοῦντα. ἀλλ' ἴσθι ὡς ἐκείνοις μὲν τὰ σαυτοῦ σπλάγχνα, σαυτῷ δὲ τὰ θεῖα ἀποκλείεις. ἐννόησον τοίνυν, ὡς οὐ τοσοῦτον ἄλλοι σοῦ χρήζουσιν, ὡς σὺ τοῦ θεοῦ. τὸ συγγενὲς αἰδέσθητι.

Martiniano Presbytero. 85.

Inexplebilẽ quendam ac sæuum & crudelem frumenti cauponem te esse nõnulli aiunt: vt qui tempora obserues, ac de egestatibus occasionẽ lucrandi arripias, & de calamitatibus messem colligas. Quamobrem hoc tecum reputans, alios non tam tua, quàm tu Dei, ope indigere: fac te cognatio moueat.

Ζωσίμῳ βιβλιοφόρῳ. πϛ.

Τὸν στιχισμὸν τῶν βιβλίων, ὧν γέγραφά σοι, τῷ φίλῳ δήλου μετ' ἀκριβείας, ἵνα μὴ ἕρψασα λήθη, σοὶ μὲν ζημίαν, αὐτῷ δὲ ψῆφον ἀγνωμοσύνης ἐπαγάγῃ.

Zosimo Librigero. 86.

Librorum de quibus ad te scripsi, seriem atque ordinem amico diligenter expone: ne obrepens obliuio, tibi quidem detrimentum, ipsi autem ingrati animi notam afferat.

Λεοντίῳ ἐπισκόπῳ. πζ.

Τὸ τῆς φιλίας προοίμιον, καὶ ὁ τῆς ἀγάπης σπινθὴρ, καὶ τὸ τρῶσαι ἀμφοτέρους, ἐμέ τε καὶ τὸν ἄριστον Εὐτόνιον, εἰς τὸν πρὸς ἀλλήλους πόθον,

Leontio Episcopo. 87.

Amicitiæ primordium, ac beneuolentiæ igniculus, atque id quod & me, & optimum virum Eutonium, mutuo amore sauciauit, improbitatis odium fuit, quod